

บทบรรณาธิการ

วารสารวรรณวิทัศน์ฉบับ “วิวิธทัศน์ภาษาไทย” ฉบับปีที่ 25 เล่มที่ 2 ได้รวบรวมบทความจำนวน 7 บทความที่แสดงให้เห็นว่าภาษาไทยมีความเกี่ยวข้องกับภาษาและวัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ การศึกษาให้เข้าใจแก่นแท้แห่งภาษาและวรรณกรรมไทยจึงจำเป็นต้องอาศัยศาสตร์และองค์ความรู้ที่หลากหลายเพื่อจะได้มองเห็นแง่มุมของภาษาที่ชัดเจนลึกซึ้งขึ้น ดังที่ปรากฏในบทความต่อไปนี้

บทความเรื่อง “ศึกษาศิลปะชีวิตในสมุทรโฆษคำฉันท์ : ความสัมพันธ์กับวรรณคดีสันสกฤต” ของนาวิน โปะษกรณัญญ์ แสดงทัศนะว่าวรรณคดีไทยอาจมีที่มาจากวรรณคดีสันสกฤต การศึกษาวรรณคดีสันสกฤตจึงจะช่วยส่องทางให้การศึกษาวรรณคดีไทยมีมุมมองที่ลึกซึ้งชัดเจนมากขึ้น

บทความเรื่อง “คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในวรรณกรรมอีสาน : ศึกษากรณีเรื่องปัญหานางเทวดา” ของสุทธินันท์ ศรีอ่อน แสดงให้เห็นว่าคำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตมีความสำคัญต่อการสร้างวรรณกรรมอีสาน ทั้งเพื่อเสียงที่ไพเราะและสื่อความหมายที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา การรู้ภาษาบาลีและสันสกฤตจึงช่วยให้อ่านวรรณกรรมได้เข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น

บทความเรื่อง “วัฒนธรรมการบอกข่าวร้ายของนักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ: การศึกษาตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์อันตรภาษา” ของพรหมพนัส พวงลำเจียก สุนทรี โชติดีดิลก และ กรรณา บุญพิสุทธิศิลป์ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยจะไม่แสดงวัฒนธรรมเพื่อบอกข่าวร้ายในกรณีที่เป็นสถานการณ์ส่วนตัว ในขณะที่ชาวไทยจะแสดงวัฒนธรรมในเรื่องส่วนตัวมากกว่าเนื่องจากหวังดีและต้องการแสดงความจริงใจต่อผู้ฟัง ความแตกต่างของการแสดงออกที่แตกต่างกันนี้ จึงอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างชาวเกาหลีกับชาวไทยได้

บทความเรื่อง “การแปรของระดับเสียงกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางเพศของอินฟลูเอนเซอร์ชาวไทย: กรณีศึกษาไพรวลัย วรรณบุตร” ของ กันต์วัฒน์ ก้องวิญญู และ ภาวดี สายสุวรรณ แสดงให้เห็นว่าอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ประกอบสร้างขึ้นด้วยเจตนาของผู้พูด การแปรของระดับเสียงเป็นเรื่องของการกระทำทางสังคมของผู้พูด ปรับเปลี่ยนได้ตามช่วงเวลาและสถานการณ์การสื่อสาร และบางครั้งก็ไม่ได้เป็นไปตามอุดมการณ์ในสังคมหรือปัจจัยทางเพศ

บทความเรื่อง “การโน้มน้าวใจในสื่อแฟชั่น : การวิเคราะห์บทความโฆษณาภาพของ Vogue Thailand” ของจิตรประภา เพ็ชรน้ำ ดำรงค์ นันทมาสุข และ อรทัย สุทธิ แสดงให้เห็นถึงกลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความโฆษณาซึ่งนับเป็นกลวิธีที่สำคัญที่สามารถทำให้ผู้อ่านสนใจสินค้าและตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าในที่สุด

บทความเรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของพระพุทธศาสนาในนิพพานวังน่า” ของชนินทร์ ผ่องสวัสดิ์ แสดงให้เห็นว่าพระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อการสร้างวรรณกรรมเรื่องนิพพานวังน่าอย่างลึกซึ้ง จนทำให้วรรณกรรมเรื่องนี้มีคุณค่าในฐานะเป็นวรรณกรรมพุทธศาสนา

บทความเรื่อง “แนวคิดนิเวศสำนึกในกวีนิพนธ์เรื่อง ดิน น้ำ ลม ไฟ ของ แรคำ ประโดยคำ” ของสุภัคฉิข สุธนภิญโญ แสดงให้เห็นกลวิธีการนำเสนอแนวคิดนิเวศสำนึกที่ผู้ประพันธ์ใช้ในการสร้างงาน เพื่อกระตุ้นเตือนสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลูกฝังแนวคิดเชิงอนุรักษ์ เพื่อให้อยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน

บทความทั้ง 7 บทความจึงเป็นการนำเสนอข้อมูล ความคิดและวิธีการศึกษาวิจัยภาษาไทยในมุมมองที่หลากหลาย ซึ่งล้วนแล้วแต่ช่วยทำให้เข้าใจภาษาและวรรณกรรมไทยในแง่มุมที่ลึกซึ้งชัดเจนมากขึ้น